

Братя Грим
Доктор Всезнайко

Имало едно време един беден селянин, който се казвал Кребс (а то ва значи Рачо). Веднъж той натоварил волската си кола с дърва, закарал ги в града и ги продал на един доктор. Когато отишъл в къщата на доктора, за да си вземе парите, заварил го на трапезата. Като видял разкошните блюда с най-различни ястия, на селянина му се приискало да бъде доктор. Постоял, поогледал се и накрая попитал дали не може и той да стане доктор.

– Може – казал докторът, – никак не е трудно.

– Какво трябва да направя? – попитал селянинът.

– Първо, ще си купиш буквар – от онези, в които на първата страница е нарисован петел. Второ, ще продадеш колата с воловете и с парите ще си купиш дрехи и всичко необходимо за един доктор. Трето, ще поръчаш да ти направят табелка, на която да пише: „Аз съм доктор Всезнайко“, и ще я заковеш на външната врата на къщата си.

Селянинът направил всичко, което докторът му поръчал. След като работил известно време като доктор, случило се така, че откраднали парите на един богаташ. Посъветвали богаташа да отиде при доктор Всезнайко. И ето че богаташът пристигнал в селото, спрял пред къщата с табелка на вратата и попитал селянина дали той е доктор Всезнайко. Селянинът отговорил, че е той. Тогава богаташът го помолил да тръгне с него, за да намери откраднатите пари. Доктор Всезнайко се съгласил, но настоял да вземе жена си Грета. Богаташът не възразил и тримата потеглили заедно. Като пристигнали в имението, господарят поканил доктора и жена му да похапнат. Седнали на трапезата, а в това време влязъл прислужник с първото ястие.

– Грета – казал докторът, – този е първият.

Всъщност искал да каже, че този прислужник носи първото ястие. Ала прислужникът си помислил, че думите му означават: „Този е първият крадец“. И тъй като наистина било така, бързо излязъл и прошепнал на другарите си:

– Докторът знае всичко. Свършено е с нас! Каза, че аз съм първият.

Вторият прислужник така се изплашил, че изобщо не искал да влиза, но бил длъжен да поднесе второто ястие. Щом влязъл с блюдото, докторът казал на жена си:

– Грета, този е вторият.

Като чул това, прислужникът бързо се измъкнал навън. Същото се случило и с третия прислужник. Накрая влязъл четвъртият, който носел покрито с капак блюдо и господарят помолил доктора да покаже имението си и да отгатне какво има в него. А то било пълно с раци. Докторът

погледнал блюдото и понеже не знаел какво да прави, казал:

– Ох, Рачо, Рачо, как ще се оправяш сега?

Като чул това, господарят извикал:

– Ето, позна! Сигурно ще познае къде са парите.

Прислужникът ужасно се изплашил и дал знак на доктора да излезе навън. И когато селянинът излязъл, четиримата прислужници признали, че те са откраднали парите. Обещали да ги върнат, а него да възнаградят богато само и само да не ги издава на господаря. После го завели до мястото, където били скрити парите. Докторът се съгласил, влязъл отново вътре, седнал на трапезата и казал:

– Е, сега ще погледна в книгата си и ще разбера къде са парите.

Ала петият прислужник се бил скрил в печката, за да чуе дали докторът знае нещо повече. Докторът обаче седял спокойно, отворил буквара и започнал да го прелиства – търсел петела. И тъй като не успял да го намери веднага, казал:

– Криеш се, но и ти ще излезеш!

Прислужникът си помислил, че тези думи се отнасят за него, изскочил от печката и побягнал навън.

– Този човек знае всичко! – казал той на останалите.

После доктор Всезнайко показал на господаря къде са парите, но не издал кой ги е откраднал. Прислужниците го възнаградили богато, а от този ден нататък той се прочул из цялата страна.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Doktor Allwissend

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2507>]